

Ciència, viatges, recerca i periodisme científic

Â

Per què viatjava el biòleg i naturalista Charles Darwin? I el geògraf Alexander von Humboldt? Viatjaven per conèixer. Ells eren científics i, al mateix temps, divulgadors de tot allò que havien trobat i descobert. En les èpoques que van viure hi havia molt per conèixer i poca gent estava interessada en conèixer allò que havien descobert (com ara?). Eren científics i també grans divulgadors.

Una de les raons per les quals es comença un viatge científic, una recerca científica, és l'afany de conèixer i aventurar-se en realitats invisibles per a un mateix o per a l'altra gent i així poder comunicar-les. Troballes que a la llarga han de repercutir en la societat. Si pot ser millorant el seu benestar, encara que no sempre sigui així.

Els científics actuals podrien fer igual que els grans naturalistes del passat: divulgar. Alguns ja han posat fil a l'agulla i ja ho fan. No obstant, hi ha una feina especialitzada en comunicar o divulgar ciència: és la de divulgador o periodista científic. Els científics fan la seva tasca, investiguen, experimenten i observen realitats amagades darrere els fenòmens naturals i finalment escriuen articles científics per comunicar les seves troballes a d'altres científics. El periodista observa com els científics s'apassionen per la seva feina i els interroga per saber d'on ve aquesta gran passió, després ho comunica juntament amb les troballes i descobriments dels científics.

Entrar en les inquietuds dels científics i en el seu propi món, dialogar i escoltar els científics i les seves passions. Internar-se i assentar-se en el seu món de coneixements i hipòtesis. Comprendre el trencaclosques d'hipòtesis i recerques dels científics per conèixer les repercussions socials de les seves recerques, la dimensió social. No ens podem quedar només amb les notícies, cal aprofundir i indagar. La ciència sense humanitat no és res.

Els cínics nos serveixen per fer de periodista, paraules del periodista Ryszard Kapuściński. Fer periodisme no és descriure asèpticament i objectivament suposats fets versemblants. En el cas del periodisme científic, és descriure els descobriments científics (els fets) i la dimensió social que hi ha al darrere, davant i entremig d'aquests: les noves troballes científiques i els canvis quotidians en què de retruc es veu envoltada la gent. El periodista Kapuściński deia que no hi ha periodisme possible al marge de la relació amb els altres humans.